

s Rusmi, aby uznali našu armádu za spojeneckú² (za súčasť čsl. armády), nezajímali a neodzbrojovali naše jednotky, umožnili náš spoločný dohovor (kde, kedy, ako, s kým).

211

Ley.

SÚA Praha. PMR-L, sign. Slov. nár. rada. Odpis. Strojopisný priepis.

79

1944, jún 17. [Kijev.] — Záznam o uznesení politbyra ÚV KS(b) Ukrajiny o pomoci Komunistickéj strane Československa pri organizovaní partizánskeho hnutia na území Československa.

Za účelom pomoci KSC¹ pri organizovaní partyzánskeho hnutia a partyzánskeho boje na území Československa urobiť nasledujúce opatrenia:

1. Ukrajinský partyzánsky štáb pošle na území Československa (obvod Mukachevo, Užhorod, Veľký Bočkov, Humenné, Prešov) 10 partyzánskych oddílů o 15—20 mužoch ako skupiny organizátorskej, vybavené vší technikou. Úkol týchto skupín: organizovať spojenie, organizovať bojové partyzánske skupiny z miestnych vlastenců.

2. ÚV KSC jest dáno právo míti pri Ukrajinskom partyzánskom štábu svého stáleho zástupce, ktorý se zúčastňuje všech prací pri organizovaní partyzánskeho hnutia na území Československa.

3. ÚV KSC je dáno 100 stálých miest ve škole Ukrajinského partyzánskeho štábu (Rovno).

4. ÚV KSC je dáno právo míti politinštruktora v partyzánskej škole (1 nebo 2).

5. Ukrajinský partyzánsky štáb dopraví do partyzánskej skupiny, pracujúcej již nyní na území Československa, 3 soudruhy, navržené KSC.

„Přispěvky k dějinám KSC“, 1961, 1, str. 68.

80

1944, jún 17. Salzburg. — Prípis veľvyslanca Rittera vyslancovi Altenburgovi vo veci Schlieperovho nástupcu v Bratislave, zaslaný na vedomie leg. radcovi von Groteovi.

Tajná ríšska vec.

Dodatkom k nášmu telefonickému rozhovoru a so zreteľom na dve telegrafické zprávy z Bratislavy č. 923 z 13. júna a č. 935 zo 14. júna a na Váš dotaz v Bratislave, telegrafický výnos č. 760 z 15. júna ohľadom nástupcu generála Schliepera.

² Ingrovo stanovisko k tejto otázke vid' dokument čis. 82 z 21. 6. 1944.

¹ V texte, publikovanom v časopise „Přispěvky k dějinám KSC“ sa skratky „KSC“ a „ÚV KSC“ uvádzajú ako „KPČ“ a „CK KPČ“.

Generál poľný maršal Keitel hovoril so mnou vo veci obidvoch telegrafických zpráw z Bratislavy. S týmito telegramami ho oboznámil Zahraničný úrad a admirál Bürkner.

Generál poľný maršal Keitel uviedol nasledovné: generál delostrelectva Engelbrecht bol vybraný za nástupcu generála Schliepera z dvoch príčin. Prvou príčinou je, že generál Engelbrecht mal už raz predtým slovenské oddiely pod svojím velením a nasadil ich do boja s dobrým výsledkom. Pozná teda slovenských dôstojníkov. Vtedy sa mu po skončení velenia dostalo zo slovenskej strany všeobecného uznania. Druhou príčinou je, že tentoraz chcú poslať na Slovensko veľmi energického generála. Doterajší generál Schlieper nestačil na svoju úlohu preto, lebo nebol dosť pribojný.

Táto vlastnosť generála Engelbrechta je Slovákom nepochybne známa a je príčinou toho, že ho teraz odmietajú, zrejme aj s pričinením nemeckých miest. Zdá sa, že aj admirál Bürkner, ktorý zvlášť dobre pozná slovenské pomery, bol tým nakazený a zasadil sa za to, aby Engelbrechtova kandidatúra padla. On (poľný maršal Keitel) by však na nej trval. Hnacou silou v celej tejto akcii je zrejme zase generál Čatloš, ktorému by bol taký energický muž, ako je generál Engelbrecht, nepohodlný. Generál Čatloš sa obrátil už aj na generála Kortena a poslal mu list, v ktorom ho prosí, aby presadil u ríšskeho maršala, aby bol za nástupcu generála Schliepera menovaný generál letectva Kaiber. Keitel generála Kaibera odmieta. Je to vraj „salónny lev“ a okrem toho vôbec nerozumie veleniu vojska. Je len generálom letectva. Letectvo je však na Slovensku vedľajšie.

Generál Engelbrecht bol vybraný v dohode s generálom Schmundtom a schválený vodcom a už bol menovaný. Za takejto situácie by Keitel na Engelbrechtovej kandidatúre trval a navrhoval by, aby bol generál Engelbrecht slovenskej vláde formálne menovaný. Treba vyčkať, či sa slovenská vláda potom rozhodne formálne ho odmietnuť.

Poukázal som na to, že generál Engelbrecht by ako nástupca generála Schliepera prebral dve rôzne funkcie. Po prvé, bol by „nemeckým generálom pri slovenskej armáde“. Hoci býva zvykom získať predtým neoficiálny súhlas príslušnej armády, predsa k tomu nie je potrebný formálny súhlas. No po druhé, bol by aj „šéfom nemeckej vojenskej misie na Slovensku“. Existuje nemecko-slovenská dohoda — zo slovenskej strany, pravda, ešte nie je ratifikovaná — o vyslaní nemeckej vojenskej misie na Slovensko. Na základe tejto dohody musí dať slovenská vláda vopred formálny súhlas k menovaniu šéfa nemeckej vojenskej misie.

Keitel odpovedal, že to mu je známe. Práve preto chce nechať veciam voľný priebeh, aby videl, či slovenská vláda odmietne dať tento formálny súhlas. Zostali sme pritom, že sa najprv vyčká už vyžiadané presné telegrafické vyjadrenie vyslanca Ludina.

Ritter v. r.

SUA Praha. F. Auswärtiges Amt Berlin (Zahraničný úrad Berlin). 20/372492-372494. Fotokópia strojopisného priepisu. (Z nemčiny preložila HT.)